

Landbrugsministeren (*Madsen-Mygdal*): Jeg beder ærede Medlemmer undskylde, at jeg, da jeg før havde Ordet, glemte at besvare en Forespørgsel fra det ærede Medlem Hr. Holdgaard. Det ærede Medlem spurgte mig, om jeg vilde anvende en lige saa liberal Fortolkning af Loven om Driftslaane foreninger for mindre Jordbrugere som her. I Anledning af Formen for dette Spørgsmaal vil jeg sige, at det er ikke min Opgave at være Fortolker eller liberal Fortolker af Love, men naar der ved Administrationen af en Lov kommer til at foreligge Tilfælde, hvor der maa træffes en Afgørelse, er det mig magtpaaliggende at træffe denne i Overensstemmelse med det, der var Forudsætningerne for Lovens Vedtagelse, og jeg tror, at alle maa erkende — og det er ogsaa blevet erkendt i Udvalget —, at de to Fortolkninger, der har fundet Sted i Henhold til Loven om Driftslaane foreninger, var saaledes, som man ønskede dem, det er kun det rent formelle, der har givet Anledning til Overvejelse. At ændre selve Loven er efter min Mening ganske overflødig, naar de trufne Afgørelser er i Overensstemmelse med dens Forudsætninger, og naar de, der her i Rigsdagen har vedtaget Loven, erkender, at Afgørelsen er den rette.

Hvad angaar Loven om Driftslaane foreninger for mindre Jordbrugere, er jeg enig med det ærede Medlem Hr. Holdgaard i, at naar der kan laanes nu, saaledes som det er ændret, til 100 pCt. af Garantisummen, bør der ogsaa fortsat kunne laanes op til 100 pCt. af Garantisummen. Jeg mener ikke, det vil være nogen praktisk Fremgangsmaade, at der, naar der en Gang er dannet en Forening, maaske skal stiftes en ny ved Siden af. Den gamle Forening maa kunne blive ved at fungere. Men dette er ikke en simpel Fortolkningssag; der maa træffes Bestemmelse om, at Garantien løber lige saa længe som Laanet, og her kommer noget, der rent praktisk maa ordnes; der maa skaffes Bevis for, at Garantisummen ikke blot svarer til Laanet i det Øjeblik, det bliver udbetalt, men hvis man bliver ved at forny Laanet, maa Garantien ogsaa fornyes, idet de fleste Garantier er tegnet paa Tid. Det er denne praktiske Vanskelighed, man har at overvinde, men for øvrigt antager jeg, det vil lykkes paa en eller anden Maade at overvinde den.

Bording: Det ærede Medlem Hr. Holdgaard sagde, at der ikke var noget Grundlag for det Ændringsforslag, der var stillet fra vor Side, og det ærede Medlem henviste som Begrundelse for denne Udtalelse til Betænkningen og viste, at Ministeren jo vilde lade sig det være magtpaaliggende at være i fuld Overensstemmelse med Amdsudvalgenes Indstillinger. Men det ærede Medlem glemmer eller overser de to Ord, der ogsaa staar i Betænkningen: „som hidtil“, og at det er blevet oplyst, at Ministeren netop er gaaet udenom Amdsudvalgene, har bevilget Laan uden at indhente disses Indstilling. (*Landbrugsministeren* [Madsen-Mygdal]: Der var intet Udvalg!). Ministeren siger, at der var ingen, og det er fuldkommen rigtigt. Men naar Ministeren altsaa „som hidtil“ kan tildele Laan uden at indhente Amdsudvalgenes Indstilling og Anbefaling, kan man ikke sige, at Ministeren altid vil handle i Overensstemmelse med Amdsudvalgenes Opfattelse. Det ærede Medlem sagde, at efter vort Ændringsforslag vilde Udvalgene faa Eneansvaret og Ministeren intet. Det er fuldkommen urigtigt. Det, der er udtrykt i Ændringsforslaget, er, at Ministeren ikke kan foretage Fordelingen af Laanene uden ogsaa at indhente Amdsudvalgenes Anbefaling, men Ministeren kan meget vel, hvis Amdsudvalgene har været for letsindige i deres Skøn, undersøge Sagen. Det, sagde det ærede Medlem, har han heller ikke Lov til; det staar der ikke noget om; han kan undersøge Sagen, undersøge den to Gange, tre Gange, ti Gange, om han lyster, og hvis han kommer til den Anskuelse, at Udvalgenes Anbefalinger er for letsindige, kan han nægte at give Laanene. Den Begrænsning, der sker ved Ændringsforslaget, er ganske simpelt den, at Ministeren ikke kan foretage Udlaanet, medmindre der foreligger en Undersøgelse af Foreningens Økonomi, og medmindre Udvalgene har anbefalet Sagen.

Det ærede Medlem var saa inde paa Akkordloven og glædede sig over, at vi nu var kommet til den Opfattelse, at det for mange Landmænds Vedkommende vil være nødvendigt, at de faar deres Gæld bragt ned, før de bliver hjulpet af Staten, og det ærede Medlem kunde derfor ikke forstaa, hvorfor Socialdemokratiet ikke i Fjor kunde stemme